

Laba diena

Šiandien – mėnulio delčia, nuo ketvirtadienio – jaunatis. Saulė teka 7 val. 52 min., leisis 16 val. 14 min. Dienos ilgumas 8 val. 22 min.

Vardadieniai: šiandien – Giniotas, Giniotė, Ginvyda, Ginvydas, Vesta, Vestina, rytoj – Audra, Audrė, Audrius, Audrys, Audronė, Audronis, Audronius, Audrūnas, Juntautas, Juntautė, ketvirtadienį – Felė, Felicija, Felicijonas, Felicijus, Felicita, Feliksas, Felis, Felius, Josvyda, Josvydas, Jovyda, Jovydas, Jovydė, Vaidvilas, Vaidvilė.

Lapkričio 18 – Latvijos Nepriklausomybės diena.

Lapkričio 19 – Tarptautinė tualetų diena.

Lapkričio 20 – Afrikos industrializacijos diena.

Prienų rajonas – tarp renovacijos lyderių Lietuvoje

Lapkričio 11 d. Aplinkos projektų valdymo agentūra (APVA) surengė konferenciją „Daugiabučių namų evoliucija: kaip renovuosime rytoj?“, kurioje pristatyti svarbiausi daugiabučių atnaujinimo programos pasiekimai ir ateities kryptys. Renginyje, kuriame dalyvavo Prienų rajono savivaldybės meras Alvydas Vaicekauskas, aptartos savivaldybių galimybės, finansavimo naujovės ir procesų spartinimo priemonės, kurios leis dar efektyviau įgyvendinti daugiabučių modernizaciją visoje Lietuvoje.

Renovacijos mastas Lietuvoje

Konferencijoje pažymėta, kad šalyje iki šiol atnaujinta daugiau kaip 4 200 daugiabučių namų, kurių bendras plotas viršija 8,5 mln. kv. metrų. Tai sudaro apie 11 % viso šalies daugiabučių fondo. Didžiausią pažangą rodo mažesnės savivaldybės, kuriose aktyviai veikia daugiabučių bendrijos ir savivaldos administracijos.

Prienai – tarp lyderių

Džiaugiamės, kad pagal 2024 m. pabaigos duomenis, Prienų rajono savivaldybė užima 6 vietą Lietuvoje pagal renovuotų daugiabučių dalį, aplenkdamą daugelį kitų rajonų. Rajone atnaujinta apie 28,8 % visų daugiabučių namų, o dar apie 20 daugiabučių šiuo metu yra renovacijos procese. Mieste nerenovuotų likę vos keletas daugiabučių namų, tad didžioji dauguma reikalaujančių renovacijos yra kaimiškose vietovėse.

Šie rezultatai rodo, kad Prienų rajonas yra tarp aktyviausiai at-

naujinančių savo daugiabučių fondą savivaldybių. Tai – ne tik gyventojų, bet ir savivaldybės administracijos bei bendrijų bendro darbo rezultatas.

Atnaujinti pastatai ne tik sumažina energijos sąnaudas, bet ir gerina gyventojų komfortą, didina būstų vertę bei prisideda prie klimato kaitos mažinimo.

Žvilgsnis į ateitį

Pagal APVA pristatytą naują tvarką, nuo 2025 m. planuojama remti tik A ir B energinio efektyvumo klasių renovacijos projektus. Tai reiškia, kad atnaujinami daugiabučiai taps dar taupesni ir draugiškesni aplinkai.

Prienų rajono savivaldybė kviečia daugiabučių bendrijas ir administratorius sekti naujus APVA kvietimus, pasinaudoti finansinėmis galimybėmis ir prisidėti prie žalesnės, saugesnės bei patogesnės gyvenamosios aplinkos kūrimo.

Prienų rajono savivaldybės informacija

Ukraina neišbrenda iš korupcijos liūno 2 p.

Mokytojui Edvardui Veingertneriui šiemet būtų sukakę 100 metų. Šeimos prisiminimai 3 p.

Klebiškio kaimo ir dvaro istorija 4-5 p.

Prienuose pristatyta 5 p. lietuviškų novelių knyga
Jaučiuosi grįžus namo... 6 p.

Prienų kultūros ir laisvalaikio centre eksponuojama tarptautinė paroda 8 p.

Mero pusryčiai subūrė verslo bendruomenę dalykiniam pokalbiui

Lapkričio 13 dieną Prienų rajono savivaldybės meras Alvydas Vaicekauskas rajono verslininkus subūrė į tradicinius verslo pusryčius, kuriuose ne tik vaišintasi kava, bet ir aptarti verslo aplinkos gerinimo, aktyvesnio verslininkų įsitraukimo, nekilnojamojo turto mokesčio ir kiti svarbūs klausimai.

Verslininkams pristatyti šiais metais įgyvendinti infrastruktūriniai projektai Prienuose ir rajone, planuojami darbai, laisvi valstybiniai žemės sklypai ir galimybės kurti bei plėtoti verslus, jie pakviesti siūlyti verslo idėjas Prienų miesto ir rajono vietos veiklos strategijoms ir pasinaudoti parama būsimu finansavimo laikotarpiu. Supažindinta su nauja Kauno prekybos, pramonės ir amatų rūmų Prienų atstovybės vadovybe, jos iniciatyva įkurti Verslo tarybą, sutelkti verslininkus diskusijoms ir šios bendruomenės aktualijų svarstyti, pasiūlymų teikimui.

Meras **A. Vaicekauskas** kalbėjo apie tai, kad vienas svarbiausių savivaldos uždavinių – sukurti verslo kūrimui ir vystymui palankias sąlygas, kurios apima ne tik

infrastruktūros gerinimą, bet ir smulkaus bei vidutinio verslo rėmimo priemones, mokesčių aplinką.

A. Vaicekausko teigimu, Prienai itin sparčiai atsinaujina, renovuojami viešosios paskirties pastatai, gerinamos sąlygos ugdymo, sveikatos priežiūros ir gydymo įstaigose, rekonstruojami stadionai ir naujai įrenginėjami sporto aikštynai, asfaltuojamos gatvės, kuriamos naujos automobilių stovėjimo aikštelės, plečiama turizmui, gyventojų, jaunimo aktyviam poilsiui pritaikyta infrastruktūra. Meras akcentavo, kad į rajoną pritrauktos milijoninės investicijos, o prie aplinkos kokybės gerinimo Savivaldybė ženkliai prisideda ir biudžeto lėšomis. Naujuoju finansavimo laikotarpiu per regionines priemones Prienų rajono savivaldybė

tikisi gauti bent 22 mln. eurų investicijoms, maždaug pusė lėšų bus skirta vandentvarkos projektams rajone. Meras pasidalino ambicingais Savivaldybės planais: užsibrėžta pastatyti viešbutį prie Sporto centro, „Žiburio“ gimnazijos sporto salę, įrengti pėsčiųjų ir dviračių takus panemunėje, Prienuose, sutvarkyti kelis piliakalnius, jų prieigas, modernizuoti „Pasakos“ lopšėlių-darželį, įrengti papildomų parkavimo vietų buvusiam kariniame miestelyje ir Revuonos gatvėje ir kt. Mero teigimu, Savivaldybė deda daug pastangų, kad Prienų rajonas taptų patrauklus ne tik naujakuriams, bet ir verslams, šiuo požiūriu svarbi ne tik patogi, kokybiška aplinka, bet ir geras susisiekimas.

(Nukelta į 8 p.)

Naudingas susitikimas Valstybinėje saugomų teritorijų tarnyboje

Lapkričio 12 d. meras Alvydas Vaicekauskas su komanda lankėsi Valstybinėje saugomų teritorijų tarnyboje prie Aplinkos ministerijos, kur susitiko su Tarnybos direktore Agne Jasinevičiūte ir jos komanda. Susitikime taip pat dalyvavo Džūkijos–Suvalkijos saugomų teritorijų direkcijos specialistai.

Prienams siekiant tapti kurortine teritorija, aptartos svarbios iniciatyvos: planuojamas kempingo įrengimas; mažųjų laivų slipas Nemune, Prienų mieste; galimybės keisti Nemuno kilpų regioninio parko planavimo schemą, kad šie

projektai būtų įgyvendinti darniai; Infocentro statyba Balbieriškio atodangoje, galimi iššūkiai ir sprendimo būdai.

Susitikimo metu aptarti ir Prienų rajono savivaldybės bei Valstybinės saugomų teritorijų tarnybos

planuojami projektai saugomose teritorijose.

Po diskusijų direktorė Agnė Jasinevičiūtė aprodė Nacionalinį saugomų teritorijų lankytojų centrą, kuriame galima susipažinti su gamtiniu požiūriu vertingiausiomis Lietuvos teritorijomis, išsirinkti maršrutus ir keliauti po mūsų šalį.

Prienų rajono savivaldybės informacija

Nuomonė

Rytas STASELIS

Ukraina neišbrenda iš korupcijos liūno

Ukrainos kariai žūsta atremdami Rusijos kariuomenės atakas prie Pokrovsko ir Mironohrado miestų Donecko srityje, o prezidento verslo bendražygis Timuras Mindičius slepiasi nuo šalies teisėsaugos dėl kaltinimų organizavus bei veikus 100 mln. JAV dolerių pinigų plovimo schemose. Šalies ugniagesiai kone kasnakt vyksta gelbėti raketomis bei valdomomis bombomis daužomų energetikos infrastruktūros objektų, tuo pat metu Ukrainos elito atstovai kurpia schemas, kaip finansiškai tą infrastruktūrą gerokai nusūsti. Prieš artėjančią žiemą, kuri šiemet jau gali būti gerokai nuožmesnė nei prieš tai dvi buvusios. Ukrainos prezidentas Volodymyras Zelenskis kartą per kiekvienus porą mėnesių kreipiasi į Vakarus atkreipdamas dėmesį, kokios nesaugios gali būti Ukrainoje veikiančios branduolinės jėgainės rusų agresijos metu, o jo artimi verslo partneriai 4 jėgaines (15 branduolinių blokų) valdančią „Enerhoatom“ yra apraizgę sunkiai atkapstomu korupciniu voratinkliu.

Stebina, kad karo frontuose kovojantys Ukrainos kariai iki šiol nepristinga motyvacijos. O gal ir netenka jos – turint galvoje milžinišką dezertyrų skaičių kariuomenėje.

Po šios savaitės pradžioje kilusio korupcijos skandalo, tiesa, V. Zelenskis pareiškė, kad įtariamieji turi stoti prieš teismą ir būti nuteisti. Jau pašalinta „Enerhoatom“ valdyba, pareigų neteko buvęs energetikos, o iki dabar – šalies teisingumo ministras Hermanas Haluščenka.

Ta proga prisimenu, kaip prieš kelerius metus kai kurie mūsų energetikos sektoriaus pareigūnai Kyjive susitikę su dabar jau buvusiu ministru buvo tiesiog pakraupę dėl jo bendravimo stiliaus. Vienas juos, švelniai tariant, nustebinusių H. Haluščenkos epizodų buvo tas, kad jis, ieškodamas argumentų diskusijos metu, atsidarė savo personalinį kompiuterį ir ėmė baksnoti pirštu į itin konfidencialius biržos prekybos einamuosius duomenis. Nė nemirktelėjęs. Čia, Lietuvoje, daugiau nei prieš dešimtmetį man – žurnalistui – užsukus pasidomėti, kaip veikia naujai įkurta energetikos birža „Balt Pool“, pavyko pamatyti nebetį ję operacinių kompiuterių ekranų nugaras. O Ukrainoje – duomenys „on-line“ – į ministro noutbuką.

Tyrimą dėl korupcijos atliko specialusis antikorupecijos prokurorų ir tyrėjų padalinys, kurio nepriklausomumą dar šią vasarą mėgino panaikinti Ukrainos Aukščiausioji Rada ir V. Zelenskis. Įstatymą priėmus, įvairiuose šalies miestuose kilo pasipiktinimo banga ir visuomenės vieši protestai. Bruzdėjo ir vakariečiai – specialūs kovos su korupcija padaliniai čia buvo sukurti rekomendavus ir padedant Europos Sąjungai.

Tąsyk V. Zelenskis ryžosi žingsniui atgal – po savaitės Ukrainos parlamentas atstatė *status quo*. Nacionalinis kovos su korupcija biuras (NABU) ir Specialios kovos su korupcija prokuratūros (SAPO) vėl tapo nepriklausomi nuo vykdomosios valdžios. Kadaisė – 1997 m. – siekiant panašių tikslų Lietuvoje buvo įkurta Specialiųjų tyrimų tarnyba prie Vidaus reikalų ministerijos, kuri 2000 m. tapo nepriklausoma institucija, atskaitinga Respublikos Seimui ir Prezidentui.

Tačiau toji vasaros istorija Ukrainoje šiandien suteikia žinia-sklaidos kalbinamiems ekspertams spėlioti, ar antikorupecinių institucijų pajungimas šalies prokuratūros pavaldumui nebuvo susijęs, kad tyrėjai jau buvo užčiuopę korupcines schemas (tyrimas, pasirodo, vyko keletą mėnesių), bei jomis naudojosi įžymūs veikėjai. Taip pat ir artimi Ukrainos prezidentui.

Ukraina visais savo nepriklausomybės laikais, nuo pat 1991-ųjų, patyrė milžinišką korupcijos problemą. Šalies viduje buvo net rimtai kalbėta, esą šalyje neįmanoma išspręsti nė vienos didelės ar menkesnės problemos be korupcijos šešėlio. Šiuo principu veikė didžiausią įtaką turėję oligarchai, prie jo taikėsi visų lygių politikai bei valdininkai. Prezidento V. Zelenskio administracija dar iki Rusijos plataus masto agresijos pradžios 2022 m. tarsi ėmėsi tam tikrų žingsnių, siekdama esamą padėtį pakeisti, tačiau šiandien matyti, kad korupcijos dominantės stuburo sulaužyti nepavyko.

Nors nėra patikimų duomenų, kad tam tikri nuogastavimai dėl vadinamojo „korupcijos procento“, šaliai gaunant finansinę bei karinę paramą iš Vakarų, atitinka tikrovę. Siekiant patikros įvairios šalys vykdo šių srautų kontrolę. Tačiau kvapą gniaužia vien pagalvojus, kad korupcijos priedėlis Ukrainoje gali galioti ir iš išorės gaunami paramai.

Jau prasidėjo „Gyvenimo“ laikraščio prenumerata 2026 metams!

„Gyvenimą“ su „Biršto no versmėmis“ galima užsiprenumeruoti:

• Redakcijoje (be aptarnavimo mokesčio!) Adresas: Kauno g. 19A, Prienai. Tel.: 0 319 60 012, 0 605 19 327. El. paštas: zina@gyvenimas.info, info@gyvenimas.info

• Paštuose ir pas laiškanekšius: Mobilųjį laiškanekšį galite išsikviesti telefonu: (0 700) 55 400.

Prienuose išrinkti nauji Jaunimo reikalų tarybos atstovai

Lapkričio 10 d. vyko Prienu rajono savivaldybės jaunimo reikalų tarybos (JRT) narių rinkimai. Renginyje, tapusiame tikra jaunimo demokratijos švente, dalyvavo Savivaldybės vicemeras Deividas Dargužis, atsakingas už jaunimo politikos įgyvendinimą savivaldybėje, Administracijos direktorė Jūratė Micevičienė bei mero patarėja Viktorija Ignatavičienė. Rinkimus organizavo Savivaldybės jaunimo reikalų koordinatore Roberta Revuckienė.

Rinkimų metu buvo išrinkti šeši jaunimo atstovai, kurie atstovaus Prienu rajono jaunimui Jaunimo reikalų taryboje:

- **Meida Kasiulytė** (Dzūkijos gimnazijos Stakliškių skyrius)
- **Ieva Kimbirauskaitė** (Dzūkijos gimnazijos Jiezno skyrius)
- **Emma Kučinskaitė** (Prienu „Žiburio“ gimnazija)
- **Rugilė Macijauskaitė** (Suvalkijos gimnazijos Veiverių Tomo Žilinsko skyrius)
- **Dovydas Pacukonis** (Prienu „Žiburio“ gimnazija)
- **Iglė Naumavičiūtė** (Jaunieji maltiečiai)

Jaunimo atstovų rinkimuose

dalyvavo septyni kandidatai, atstovaujantys įvairioms rajono mokykloms ir jaunimo organizacijoms. Rinkimai vyko viešo visuotinio jaunimo organizacijų, su jaunu dirbančių organizacijų bei mokinių ir (ar) studentų savivaldų susirinkimo metu, kuriame balsavimo teisę turėjo 13 atstovų iš skirtingų rajono įstaigų, organizacijų ir bendruomenių.

Iš viso savivaldybės JRT sudaro 12 narių: šeši jaunimo atstovai bei šeši Savivaldybės tarybos ir Administracijos atstovai. JRT formuojama visai Savivaldybės tarybos kadencijai.

Savivaldybės vicemeras Deividas Dargužis padėkojo visiems

dalyvavusiems rinkimuose, pasiūlydamas skaidriai ir demokratiškai vykusiems rinkimais, kuriuose dalyvavo motyvuoti, iniciatyvūs, idėjų nestokojantys jaunimo lyderiai.

Anot vicemero, jaunimo politika yra itin svarbi sritis, suteikianti jauniems žmonėms galimybę išsakyti savo nuomonę, teikti pasiūlymus ir prisidėti prie jaunimui palankios aplinkos kūrimo. Naujai išrinktiems nariams vicemeras palinkėjo sėkmės, kūrybingų sprendimų ir aktyvaus įsitraukimo į Jaunimo reikalų tarybos veiklą.

Prienu rajono savivaldybės informacija

Bendruomenių Seklyčia

Vėžionyse – saldi tradicija

Lapkričio 7-ąją Vėžionių bendruomenės centras kvėpėjo gardžiais kepiniais, vyravo gera nuotaika. Čia bendruomenė „Topolis“, bendradarbiaudama su Vėžionių biblioteka, surengė jau tradiciniu tampa renginį „Svarbu ne žinoti, bet sužinoti“, skirtą Tarptautinei pyragų dienai.

Šventę pradėjo bendruomenės pirmininkė Irma Kereišienė, pakvietusi visus į smagią viktoriną apie maistą. Dalyviai su entuziazmu atsakinėjo į klausimus, juokėsi,

diskutavo ir džiaugėsi sužinoję naujų įdomybių apie kulinariją.

Po azartiškos viktorinos atėjo metas svarbiausiai daliai – pyragų degustacijai. Ant stalų puikavosi

net devyni gardūs kepiniai, kiekvienas – su savo istorija, skoniu ir paslaptimi. Ragautojų komisija

(Nukelta į 5 p.)

Mūsų krašto žmonių portretai

Mokytojui Edvardui Veingertneriui šiemet būtų sukakę 100 metų. Šeimos prisiminimai

Šių metų spalį sukako šimtas metų, kai gimė Edvardas Veingertneris (1925–2016) – mokytojas, gamtos mylėtojas, medžiotojas ir Prienų krašto šviesuolis. Šią sukaktį minėdamas Prienų krašto muziejus kviečia prisiminti žmogų, kurio gyvenimas grįstas pagarba gamtai, darbui ir žmogui.

Edvardas Veingertneris gimė 1925 m. spalio 22 d. Prienuose, kelių meistro šeimoje. Mokėsi Prienų pradinėje ir septynmetėje mokyklose. 1944 m. buvo pašauktas atlikti karinę tarnybą sovietinėje armijoje, kovėsi fronte, buvo sužeistas ir 1947 m. grįžo į tėviškę.

Tais pačiais metais pradėjo pedagoginį kelią – dirbo Pakuonio progimnazijoje, vėliau mokėsi ir 1954 m. baigė Švenčionių pedagoginę mokyklą, įgijo pradinį klasių mokytojo specialybę. 1955 m. sugrįžo į Prienų kraštą, dirbo Prienų II ir Revuonos vidurinėse mokyklose, dėstė istoriją, rusų kalbą, vadovavo mokyklos istorikų ir rusų kalbos būreliams. Jo vadovaujami mokiniai dalyvavo olimpiadose, rengė mokyklinės parodas, domėjosi gamta ir krašto istorija.

Už nuopelnus švietimo srityje ir aktyvią veiklą **Edvardas Veingertneris** buvo apdovanotas Švietimo ministerijos padėkomis ir ženklų „Už gerą darbą“. Jį gerbė kolegos, mokiniai ir bendruomenė – už ramų būdą, žmogiškumą ir ištikimybę darbui. Baigęs profesinę veiklą, jis dar aktyviai dalyvavo bendruomenės gyvenime, rūpinosi krašto gamtos išsaugojimu ir puoselėjo medžioklės kultūrą.

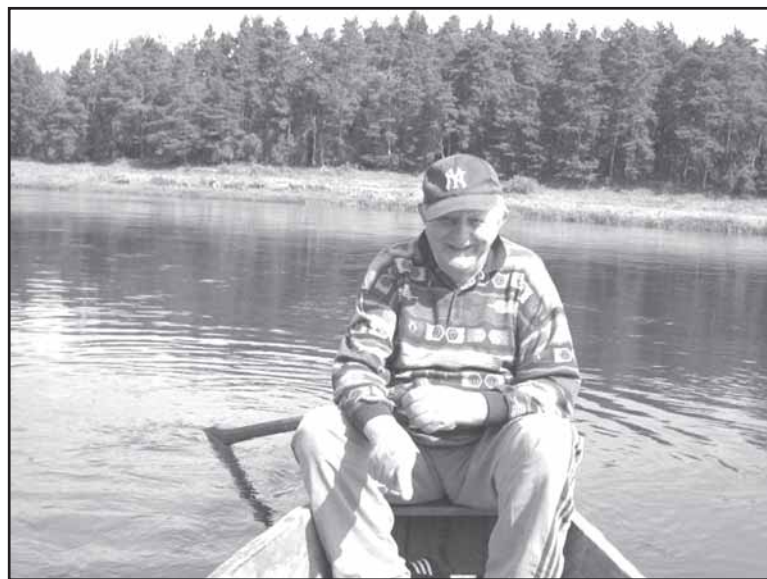
Apie savo senelį šiandien pasakoja jo anūkas Edgaras Veingertneris, tęsiantis šeimos tradiciją ir išsaugojęs ryškų senelio atminimą.

– Koks Jūsų ryškiausias prisiminimas apie senelį?

– Būtų sunku išskirti vieną ryškiausių prisiminimų. Jis pats kaip asmenybė buvo ryškus. Dar neteko sutikti antro tokio žmogaus, apie kurį žmonės atsilieptų tik geru žodžiu. Gatvėje sutikus jo mokinį, draugą ar kolegą, visi apie senelį atsiliepdavo tik teigiamai, jį prisimenu su šypsena veide, kadangi jis turėjo subtilų humoro jausmą, o anekdotų žinojo, turbūt, daugiau nei pats anekdotų karalius.

– Koks buvo senelis kasdienybėje – griežtas, švelnus, o gal labiau draugas nei mokytojas?

– Na, aš jį visada prisiminsiu kaip mokytoją iš didžiosios raidės, jis mane daug ko išmokė gyvenimiškose situacijose, paklojo pamatus mano karjerai. Kasdienybėje senelis buvo švelnus, visada nuotaikingas, jeigu ir iškrėsdavau kokią šunybę, visada mane pamokėdavo žodžiu, pasitelkdamas pavyzdį, ko daryti negalima. Jo griežto nei kasdienėje, nei profesinėje veikloje nelabai ir įsivaizduoju.

– Ką jis labiausiai mėgdavo veikti gamtoje, ką Jums pasakojo apie mišką ar gyvūnus?

– Senelis buvo gamtos žmogus. Nuo pat vaikystės jo gyvenimas buvo susijęs su gamta, Nemunu. Jo tėtė Otto prižiūrėdavo Nemuną nuo Prienų iki pat Alytaus, tad valtyje senelis praleisdavo ne vieną dieną per savaitę. Senais laikais, kai dar nebuvo Kauno HE, jie kartu su tėte netoli Prienų yra pagavę 32 kg lašišą, tai didžiausias jų laimikis, už kurį tais laikais galėjo įsigyti karvę. Na, o vėliau, grįžęs iš Antrojo pasaulinio karo (tarnavo fronte, pirmose linijose), tapo medžiotoju. Jo medžiotojo stažas siekė per 60 metų! Tą meilę gamtai jis perdavė ir man. Nuo pat vaikystės vesdavosi kartu ir į žvejybą, ir į medžioklę. Visada laukdavau, kada po studijų ar darbų savaitės galėsiu ištrūkti į mišką. Manau, kad medžioklė ir žvejyba jo gyvenime užėmė nemažą dalį. Apie nuotykius Nemune jis parašė atsiminimų knygą, na, o apie medžioklę nespėjo...

– Kokią vertybę ar gyvenimo pamoką iš jo gavote?

– Pamokų esu gavęs tikrai daug, bet gal tokia įsimintiniausia būtų, kad gyvenime visada turi išlikti žmogiškas ir stengtis sutarti ir su studentu, ir su Prezidentu.

– Kaip jausdavotės būdami kartu su seneliu, kas Jus labiausiai jungė?

– Kaip žuvis vandenyje. Manau, kad mus labiausiai jungė gamta. Jis mane nuolat mokė, kad medžioklė nėra tik apie sumedžiotą gyvūną, o žvejyba – apie sugautą žuvį, kad reikia mėgautis procesu, buvimu gamtoje, ją tausoti ir puoselėti. Jis turėjo gerą aurą, stiprų ryšį su gamta, būdamas su juo visada jausdavausi kaip savo mėgstamiausioje gyvenimo pamokoje.

– Jūsų nuomone, kaip senelis norėtų būti prisimenamas Prienų krašte ir jūsų šeimoje?

– Manau, kad jis norėtų būti atsimenamas, kaip Mokytojas, kuris mokė gyvenimiškais pavyzdžiais, pasitelkdamas subtilų humoro jausmą; kad mokiniai jo pamokas prisimintų su šypsena ir jos išliktų ilgam jų galvose. Mano įsitikinimu, senelis pasiekė tai, ko norėjo, nes dabar kas tik jį pažinojo ir skaito šį tekstą, net neabejoju, kad išspausdžiate šypsena veide, prisimindami jo pamokas ar pasakotą anekdotą.

Na, o minint senelio šimtmetį, norėčiau Prienų krašto muziejui padovanoti dar mano prosenelio naudotą rankų darbo virvių pynimo ratą, prie kurio vaikystėje teko padirbėti ir man.

Dėkojame **Edgarui Veingertneriui** už nuoširdų pokalbį ir pasidalintus prisiminimus apie senelį.

Edvardo Veingertnerio šimtmetis – tai ne tik data kalendoriuje. Tai proga dar kartą prisiminti gerą, šviesų žmogų, kuris visą gyvenimą nuoširdžiai dirbo, mylėjo žmones ir gamtą. Jo darbai ir pavyzdys tebėra gyvi: juos mena šeima, mokiniai, pažįstami, visi, kurie jį sutiko. Tokie žmonės, kaip Edvardas Veingertneris, skleidžia ir palieka šilumą – ne žodžiais, o darbais, kuriuos darė tyliai, bet nuoširdžiai.

Rūta Levinskienė
Prienų krašto muziejaus kultūrinių veiklų koordinatore ir organizatore

Mūsų bendruomenės savanoris

Lapkričio 6 d. pagerbti ir apdovanoti konkurso „Mūsų bendruomenės savanoris 2025“ laimėtojai. Žemės ūkio agentūros organizuoto renginio metu padėkota labiausiai nusipelnusiems kaimo bendruomenių lyderiams ir savanoriams už jų atsivimą, kūrybiškumą, norą telkti žmones ir prisidėti prie gerovės kūrimo kaime.

Konkursas „Mūsų bendruomenės savanoris“ rengiamas jau ketvirtą kartą. Jo tikslas – įvertinti ir pagerbti asmenis, labiausiai pasižymėjusius savanoriškoje veikloje, tapusius įkvėpimu savo kaimo ar krašto bendruomenėms.

Turime ir mes savo bendruomenėje „Pieštuvėnai“ vertų pagarbos savanorių. Šį kartą nuoširdžiausiai padėkoti norėjome savanorei Birutei KUBILIENEI. Ji yra žinoma dėl savo entuziazmo ir atsakomybės, nuolat siekia prisidėti prie vietos bendruomenės gerovės. Jos iniciatyvos organizuojant ekskursijas, dalyvaujant edukacijose, prisidedant savo idėjomis prie organizuojamų kultūrinių renginių, kvietimai dalyvauti sportinėje veikloje, yra neįkainojama savanorystės veikla jau daugiau nei dešimtmetį. Savo nuosekliu ir ilgamečiu indėliu ir pavyzdžiu, kaip

reikia kurti stiprią bendruomenę, ji skatina kraštiečius narius būti aktyviems ir rūpintis vieniems kitais. Dėkojame BIRUTEI ir džiaugiamės, kad ji buvo pagerbta respublikinėje šventėje.

Bendruomenės „Pieštuvėnai“ informacija

Kas Kur Kada?

KAZIMIERAS JAKUTIS
Pasaulis PerPus

11 23 15:00 BIRŠTONO KURHAUZE

BILIETUS PLATINA BILIETA.LT

Lapkričio 22 d. 14.00 val. Prienų kultūros ir laisvalaikio centre

Folkloro ansambliui

GIJA 25

Dalyvauja bičiuliai – folkloro ansambliai:
GEGUTALA (Garliava)
GALADUSYS (Seinai)
ŽILVITA (Kaišiadorys)
DŪMĖ (Balbieriškis)
LIKUTUŽĖ (Kaunas)
ŠAKIJA (Šakiai)

Renginio vedėjas
Vinculis iš Rumbonių (Kęstutis Tumynas)

Renginys nemokamas

Organizatoriai: PRIENŲ RAJONO MOKYTOJŲ SAVANORIŲ SAVIŠALIS, PRIENŲ RAJONO MOKYTOJŲ SAVIŠALIS, PRIENŲ RAJONO MOKYTOJŲ SAVIŠALIS
Informaciniai partneriai: Gyvenimas, Kvitrina.com, MALLAIDIS DELIUPS, PRIENŲ RAJONO MOKYTOJŲ SAVIŠALIS

Klebiškio kaimo ir dvaro istorija

Jei kurčiau Klebiškio kaimo herbą, jame būtinai būtų duonos kepalėlis.

Janina LEONAVIČIENĖ

Ant kalvos įsikūręs Klebiškio kaimas garsus savo piliakalniu, sovietmečiu pastatyta koplytėle ir bene tik vietiniams žinomu čia buvusiu dvaru. Išlikę dvaro pastatai, nežinia kiek autentiški, į pasaulį jau žvelgiantys pro plastikinius langus, apsupti neišsenkančiais tvenkiniais, senų medžių alėjomis ir vis dar vaisius vedančių senų obelių sodu. Pasidomėjus šio kaimo istorija, paaiškėjo gana įdomi jo atsiradimo legenda. Visos legendos turi pagrindo, nors per šimtmečius pasakotos-perpasakotos dažnai tampa labiau pasakomis, nei istoriniais faktais.

Maždaug XIX a. viduryje po Suvalkų guberniją darbo reikalais keliaudavo miškininkas ir kraštotyrininkas Aleksandras Polujanskis (1814–1866). Šių kelionių išdavoje gimė knyga „Kelionės po Augustavo guberniją“. Jis surinko labai reikšmingą medžiagą apie gamtą, valstiečių buitį, gyventojų pasakojimus. Keletą puslapių Polujanskis paskyrė ir lenkiškoje gubernijoje gyvenusiems lietuviams. (Aleksander Polujanski, *Wędrawki po guberni augustowskiej celu naukowym adbyte, Warszawa, 1898, p. 320-346*).

Polujanskis rašo: „Vietoje, kur šiandien, prieš šimtą metų, o gal net šiek tiek anksčiau atsirado palivarkas, buvo kaimas, Pavarnėnais (*Powornoni*) vadinamas, kurio naujakuriai turėjo nepriklausomybės privilegiją nuo bet ko, išskyrus karalių, ir mokėjo tik nedidelį mokesį už savo teises į žemę tiesiai į karališkąjį iždą. Bet kai jie kažkokiu būdu prasižengė, valdžia kaimą panaikino, gyventojus perkėlė toliau prie Kiauliškio upės, ir ten susiformavo kaimas Pakiauliškis (*Pokieuliszki*), o toje vietoje, kur buvo Pavarnėnų kaimas, buvo įkurtas Klebiškio (*Chlebiszki*) palivarkas“. Pavarnėnų kaimas pavadinimą buvo gavęs nuo šalia pratekančio Varnios upelio.

Šią legendą patikrinti yra tik vienas būdas. Laimė, kad išlikusios Prienų bažnytinės metrikų knygos net nuo 1678 m. Tai didžiulis turtas, nes to meto beraštėje visuomenėje šiose knygose užfiksuoti krikštų, santuokų ir mirčių faktai išliko kaip vieninteliai dokumentai, galintys nors iš dalies papasakoti apie tada gyvenusius žmones.

Pirmasis išlikusioje Prienų Romos katalikų bažnyčios (toliau – RKB) knygoje Pavarnių (*Poworny*) kaimo paminėjimas yra 1678 m. sausio 7 d., kai Jokūbas Aukštakalnis su žmona Kotryna krikštijo sūnų Kasparą, o krikštąteviais buvo to paties kaimo gyventojai Matas Čiužaitis su Magdalena Kleiziene. Kitais metais kaime atšvestos dvejų vestuvės. Petras Stasiūnas į Pavarnius parsivedė

Uršulę Naravaitę iš Mačiūnų, o Kazimieras Kavaliauskas – Marijoną Didžiulytę iš Ingavangio. Per visus 1679 metus gimė tik vienas vaikas: Jonui ir Kotrynai Kupčiūnams gimė sūnus Jonas. Dažniausiai minimos čia gyvenusių Kavaliauskų, Dagilių, Kleizų, Aukštakalnių, Šakalių, Juodžbalių šeimos. Galbūt Pavarnių kaimas ir buvo tuo metu įkurtas ir jam ypatingas privilegijas galėjo suteikti tada valdęs Lenkijos karalius ir Lietuvos Didysis Kunigaikštis Jonas III Sobieskis.

Nuo 1704 m. kaimas jau vadinamas Pavarnėnais (*Poworniany*) ir jame tais metais gimė net 13 vaikų, o Kazimieras Kavaliauskas su žmona Jadvyga Matukaite susilaukė dvynių Martyno ir Mykolo. Tarp Pavarnėnų kaimo gyventojų vyravo vien lietuviškos pavardės, krikštąteviais neretai buvo kaimynai iš gretimų Juodaraisčio, Ingavangio, Mačiūnų kaimų ar netgi iš Prienų miestelio. 1705 m. kaime jau gimė 16 naujagimių, 1706 m. gimė 9, 1707 m. – 14 vaikų. Tai buvo, ko gero, Pavarnėnų kaimo klestėjimo metai. Atsirado naujų gyventojų: Smolskai, Pempės, Motuzos, Juodšakaliai, Vanagai.

Aleksandras Polujanskis savo knygoje aprašo dar vieną įdomią legendą – Prienlaukio ežero atsiradimo istoriją. „Tarp Pavarnėnų kaimo ir šiandien egzistuojančio Prienlaukio kaimo kadaise driekėsi erdvus slėnis, padengtas gražia velėna, kuri kerta dvi tarpusavyje susiliejančios upės: Veršnia ir Varnupis. Ši pieva, be to, kad tiekė gerą šieną Pavarnėnų kaimo gyventojams, nuėmus derlių, tarnavo kaip ganykla“. Kartą, toliau pasakoja Polujanskis, kai vaikai naktį išgindė į pievą arklius, o pavargę užmigę, vienas iš jų susapnavo baisų sapną, kuriame išgirdęs perspėjimą: „Bėk, nes ateina baisus svečias“. Pabudę vaikai apsižvalgę, arkliai ramiai rupšenojo žolę, ir vaikai vėl užmigę. Sapnas pasikartojė, tik šį kartą vaikai prabudę išgirdo baisų Varnupio upės vandens ūžesį. Persigandę skubiai nugindė arklius į kaimą, o ryte kaimo vyrai išėjo

2 pav. 1678-01-07 Jokūbo Aukštakalnio iš Pavarnių sūnaus Kasparo krikštas.

patikrinti, ar vaikai nemelavo ir išvydo visą pievą, užsemtą vandeniu. Taip susiformavęs Prienlaukio ežeras.

Kad ir sunkų, bet ramų gyvenimą nutraukė į šalį atslinkęs Didysis Maras (1708–1712), laikomas pačiu didžiausiu maru, kada nors nusiaubusiu dabartinę Lietuvos ir kaimynines Baltijos regiono šalis. Išmirė apie trečdalis gyventojų, likusieji badavo, nebuvo kam arti ir sėti laukus, nebuvo net kam mirusiuosius palaidoti. Prienų RKB mirties metrikų knygos iš to laikotarpio neišlikusios, tačiau Žemaitijos knygose esu radusi tokius kunigų įrašus: „Mirusiųjų neberegistruoju, nes nespėjau“, arba „Kaimynai NN namus sudegino su ten buvusiais visais šeimos lavonais“.

1708 m. Pavarnėnų kaime dar gimė du kūdikiai, o 1709–1713 m. čia nepakrikštytas nei vienas vaikas. 1712–1713 m. gyvenimas Prienų parapijoje atgijo. Likusiems gyviems reikėjo kažkaip gyventi toliau... Didžioji dauguma besituokiančiųjų tais metais – našliai ir našlės, iš labai skirtingų kaimų, plačiai iš visos parapijos. Kaimuose atsirado naujos, iki tol negirdėtos pavardės.

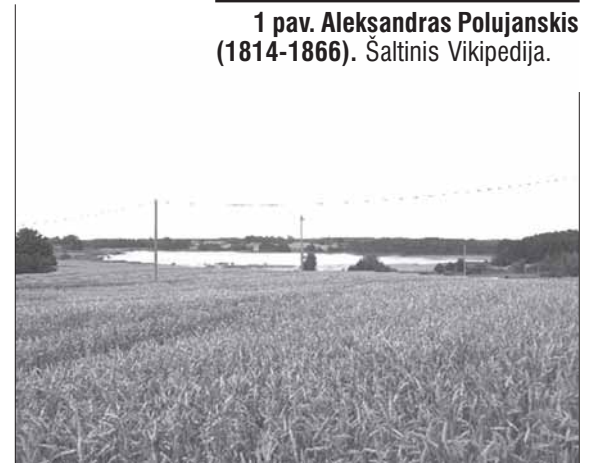
Aleksandro Polujanskio miniemoje legendoje, kad kaimas kažkaip prasižengė ir todėl buvo panaikintas, tiesa gali būti daug žiauresnė. Kaimas tiesiog išmirė arba

Gyvenimą
kuriame patys
Metų tėkmėje

MRF
MEDIJŲ RĖMIMO FONDAS

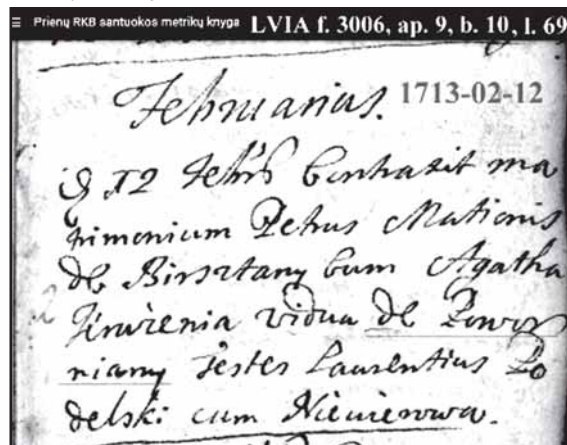
1 pav. Aleksandras Polujanskis (1814-1866). Šaltinis Vikipedija.

3 pav. Prienlaukio ežeras. Nuotrauka autorės.

4 pav. Kiauliškio upelio tarpeklys, ant kurio kranto 1713 m. įkurti du nauji kaimai: Klebiškis ir Kiauliškis. Nuotrauka autorės.

5 pav. 1713-02-12 paskutinės santuokos Pavarnėnų kaime metrika.

likę gyvieji nebegalėjo sumokėti karaliaus iždui mokesčių. Spėju, kad tuo metu valdžiusio Lenkijos karaliaus ir Lietuvos Didžiojo Kunigaikščio Augusto II Stipriojo įsakymu iš Pavarnėnų kaimo gyventojų buvo atimta privilegija, o likę gyvi buvo perkelti į Kiauliškio upelio vadinamojo tarpeklio galą ir čia įkurtas naujas Kiauliškių (*Kiauliszky*) kaimas. Kaimas buvęs mažas, nes jame per artimiausią dešimtmetį per metus gimdavo tik po 2–3 vaikus. Nuo 1724 m. kovo 5 d. šis kaimas pradėtas vadinti Pakiauliškiais (*Pokiauliszky*).

1713 m. vasario 12 d. paskutinį kartą Prienų RKB metrikų knygoje paminėtas Pavarnėnų kaimas. Į jį atvyko Petras Matonis iš Birštono ir namo išsivežė nuotaką Agotą Kruzienę, našlę iš Pavarnėnų kaimo.

Maždaug 1712–1713 m. šioje vietovėje ir vyko didysis kraustymasis. Prienų dvaro valdytojo nurodymu likę gyvi Pavarnėnų kaimo gyventojai rentėsi naujas lūšneles Kiauliškio „tarpeklio“ gale ir kūrėsi naujame Kiauliškio kaime. Pavarnėnų kaimas tuo metu pervadintas į Klebiškį (*Chlebiszki*), kas iš lenkų kalbos išvertus reiškia duonos lazdeles ar kitaip – duonos kepalėlių. Maro ir bado iškankintiems naujakuriams tai buvo tarsi viltį teikiantis pavadinimas.

Klebiškio kaimas pirmą kartą Prienų bažnytinėje knygoje paminėtas 1713 m. lapkričio 1 d. Juozapas Rimkevičius su žmona Magdalena susilaukė sūnaus Martyno. Kiti šios poros vaikai gimė jau Kiauliškių kaime.

Tik 1717 m. Klebiškyje sukryžstė trys naujagimiai: Jono Ščerboko sūnus Kazimieras, Valentino Brakito dukra Kotryna ir Stanislovo Baniūkščio sūnus Martynas. Krikštąteviais buvo anksčiau Pavarnėnuose gyvenę Jonas Dagilis, Ieva Gelčienė, Kotryna Kleiziene ir Barbora Mockapetrienė. Kitos pavardės negirdėtos, atsirado

ir nelietuviškų pavardžių. 1718 m. Klebiškyje atšvestos net ketverios vestuvės: Vasiliauskas vedė Sede-revičiūtę, Čėpla – Brudnytę, Laikauskas – Kaveckaitę. Pastebėjau labai neįprastą tam laikotarpiui, taip pat vėlesniam laikmečiui, reiškinį: santuokose liudininkais buvo poros: vyriškis ir moteris, ko neteko matyti iki pat tarpukario (XX a. pradžios). Vaikų gimė vienas kitas ir tai ne kasmet. Kaimas, matomai, neaugo. Ne visos bažnytinės metrikų knygos išliko, tad šoktelėjime į 1742 metus. Iki 1747 m. Klebiškyje niekas negimė ir nesituokė. Ponai ruošė vietą naujam palivarkui.

Lietuvos valstybės istorijos archyve (toliau – LVIA) saugoma viena Prienų kompromisinio teismo byla, sudaryta 1796 m. kovo 1–2 d. (*LVIA f. 274, ap. 1*). Šioje byloje buvo nagrinėjamas ginčas dėl Prienų seniūnijai priklausančių Tartupio, Klebiškio ir Zytoviškio palivarkų tarp Lenkijos dvaro šambeliono bei Prienų seniūno K. N. Sapiegos įgaliotinio Ignoto Vai-cechovskio ir brolių Penčkovskių. Jame minima, kad Klebiškio ir kiti paminėti palivarkai įkurti tarp 1744–1777 m. ir priklausė Prienų dvarui. Tai patvirtina surasta pirmoji Klebiškyje paminėto bajoro MD Antano Trzeciak ir jo žmonos MD Liudvikos Laniewskos sūnaus Pranciškaus krikštas 1747-02-26 (Priešais pavardę esančios raidės MD lot. *Magnificus Dominus* reiškia kilmingas ponas, užimantis valstybines pareigas). Tai ir gali būti pirmasis Klebiškio palivarko valdytojas. Ši pora palivarke susilaukė dar dviejų vaikų (1748 m. ir 1749 m.). Keletą metų vėliau Klebiškio palivarke minimas kilmingas Valentinas Markovskis su žmona Barbora Kaminskaite, kurie čia susilaukė penkių vaikų. Be abejo, ponų gyvenimo patogumui palivarke buvo ir keletas tarnų ar kitas pagalbines pareigas atliekančių

(Nukelta į 5 p.)

Klebiškio kaimo ir dvaro istorija

(Atkelta iš 4 p.)

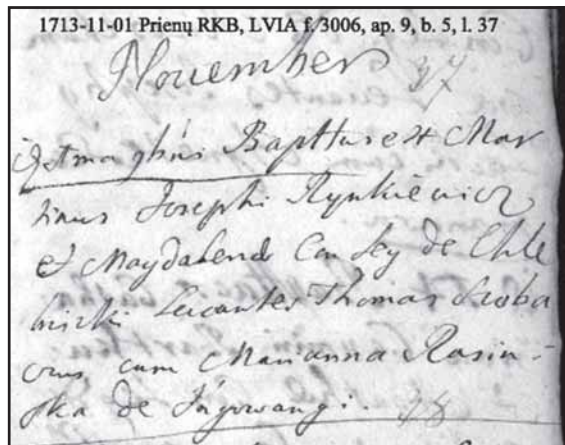
valstiečių. 1754–1759 m. paminėtos kaime ar palivarke gyvenusios keturios poros: Juozapas Šalčius su žmona Ona Jančoraite, Jonas Gluoksnis su Zofija Žilinskaite, Jonas Radzimonas su Ona Spudyte ir Kazimieras Pačiauskas su Marijona Stankevičiute.

Aplink palivarką tuo metu kaimas nesiplėtė, užteko ponų namo, trobos tarnams, ledainės, klėties, atokiau statė tvartą gyvuliams, kluoną pašarui, o darbo jėgą tiekė aplinkiniai kaimai.

1775 m. Prienų parapijiečių, atlikusių išpažintį, sąrašė nurodyti šie Klebiškio palivarko tarnautojai: gospadinė Marijona Adomavičiūtė, administratorius Jurgis Stankevičius (29 m.), tįjūnas Juozapas Stankevičius (40), skerdžius Simonas Laurinaitis (17), piemenė Magda Radzimanaitė (20) ir merga Elena Sudžiūtė (29).

Mirties metrikų knygos išlikusios tik nuo 1791 m. Iš jų sužinome, kad kiekvienas kaimas turėjo savo kapines. Klebiškyje iki 1815 m. mirė tik 4 žmonės: dvaro tarnai arba jų vaikai, ir tai rodo, kad kaimas aplink palivarko centrą nesiformavo. Galima tik įsivaizduoti, kaip atrodė kapinaitės, kuriose per porą dešimtmečių palaidojo tik dvaro prievaizdo Juozapo Šiugždinio vienerių metų dukrelę Oną ir dvaro tarną dvidešimtmetį Joną Mitkūną. Kitus du mirusiuosius giminės palaidojo Prienų ir Prienlaukio kaimo kapinėse.

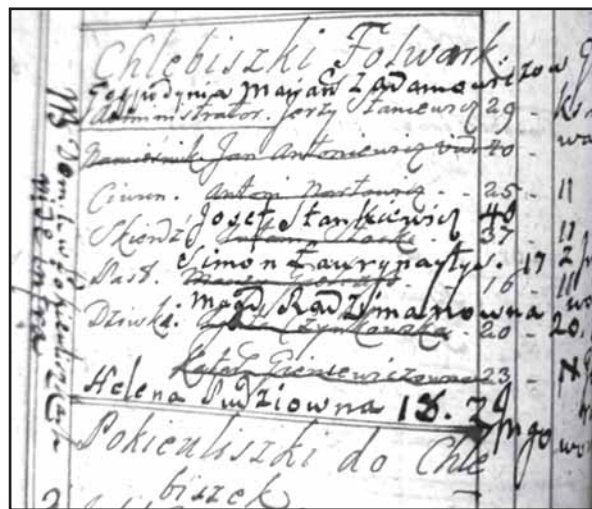
XIX a. pradžioje Klebiškio dvare jau gyveno ponas Kasparas Hertmanas su žmona Ieva Kochanskyte ir 1814-01-17 jiems gimė dvyniai. Į krikštynas iš Prienų atvyko teisėjas Nikolajus Sulist-

6 pav. Pirmasis Klebiškio paminėjimas 1713-11-01 Prienų RKB knygoje.

rovskis, iš Šaltupio dvaro – panelė Antanina Šukštaitė ir kiti šviesiausieji ponai. Kitais metais kilmingam Juozapui Točickiui ir jo žmonai Juzefai iš garsiosios Kozelų giminės dvare gimė sūnus, ir jo krikštamote tapo būsimoji Juozo Godlevskio uošvė Elžbieta Volmerienė iš Pakumprio dvaro su dideliu pulku kitų garbingų ponų. Ji pakrikštys ir antrąjį Točickių sūnų. Tais metais dvare gimė dar trys dvariškių vaikai.

1827-01-03 dvare matininkui kilmingam ponui Stanislovui Kubickiui ir jo žmonai Viktorijai Budiševskytei gimė sūnus Antanas Danielius Pranciškus. Po dviejų savaičių naujagimį krikštinti į Prienų bažnyčią suvažiavo net aštuonios poros krikštatėvių ir jų asistentų. Vėl tarp svečių buvo gausi kaimynų Volmierų šeimyna iš Pakumprio dvaro. Po kelių mėnesių dvaro tarnai Jokūbas Mieldažis su Magdalena Dailidaite susilaukė sūnaus Antano, o jį pakrikštijo taipogi tarnai Stanislovas Gajauskas su Rozalija Kvietkauskine. Tai rodo, kad dvaras buvo nemažas, tik kaimas, kaip toks, šiuo periodu dau-

7 pav. 1775 m. Klebiškio palivarko katalikų, atlikusių išpažintį, surašymas (kopija iš privačios M. Ruko kolekcijos).

8 pav. Buvusio Klebiškio dvaro ponų gyvenamasis namas šiandien. Nuotrauka autorės.

giau nebeminimas. Nereikėjo ponams, kad aplink jų „palocius“ šmižinėtu kaimiečiai. Per dieną plušę dvaro laukuose, vakare traukdavo namo į Juodaraiščio, Pakiauliškio, Prienlaukio ir kitus aplinkinius kaimus.

Štai tokia Klebiškio kaimo atsi-

radimo, o vėliau palivarko ir dvaro pirmųjų 150 metų istorija.

Ypatinga padėka – Astai Senavaiytei Jukėnienei, kurios protėviai kilę iš Prienų parapijos, už transkribuotas seniausias XVII a. pab. – XVIII a. pr. Prienų RKB metrikų knygas.

Vėžionyse – saldi tradicija

(Atkelta iš 2 p.)

išrinko tris nominantus: skaniausio pyrago titulą pelnė Linos Lissauskienės tortas „Medutis“; gražiausio pyrago apdovanojimas atiteko Irmos Kereišienės tortui „Karpatka“; keisčiausio pyrago laurus pelnė Rimo Mineikos atsi-neštas „Lauknešelis“.

Vis dėlto renginio dalyviai sutarė, kad vienas kepinytis kitam nenusileido savo skoniu ar išvaizda – gardžiais pyragais džiugino ir Simona Navickaitė, Nijolė Bartkuvienė, Nijolė Daukševičienė, Nijolė Mineikienė, Birutė Bartkuvienė bei Eglutė Palionienė.

Organizatoriai pasirūpino, kad kiekvienas dalyvis būtų paskatintas – visi buvo apdovanoti simboliniais prizais, jiems padėkota už dalyvavimą ir bendruomeniškumą.

Vakaro staigmena tapo netikėtas svečių pasirodymas – į šventę atvyko žemės ūkio ministras Andrius Palionis su šeima.

Šventės nuotaiką pagyvino Prienų rajono savivaldybės tarybos narys Arūnas Vaidogas, kuris taip pat atskubėjo su lauktuvėmis, užkrėsdamas gera nuotaiką.

Vėžionių bendruomenės nariai džiaugiasi, kad Pyragų dienos šventė tampa gražia tradicija, suburiančia vietos gyventojus ir svečius. Pasak organizatorių, „smagu, kai Vėžionys kvepia pyragais, o žmonės kuria gerą nuotaiką“.

Parengta pagal Vėžionių bendruomenės „Topolis“ pirmininkės Irmos Kereišienės informaciją

Prienuose pristatyta lietuviškų novelių knyga

Prienų Justino Marcinkevičiaus viešoji biblioteka – tai vieta, kurioje visuomet laukiami ne tik skaitytojai, bet ir kūrėjai. Šįkart čia lankėsi gausus būrys svečių iš Alytaus krašto, pristatę knygą „Geros novelės“, ir, žinoma, į knygos pristatymą atvykusių mūsų krašto skaitytojų. Tarp jų – ir Savivaldybės atstovai: vicemeras Deividas Dargužis, Kultūros ir turizmo skyriaus vedėjas Rimantas Šiugždinis ir kūrybai neabejingi „Gabijos“ klubo nariai.

Anot bibliotekos metodininkės Dalios Brėdelienės, ši knyga tai pirmojo Jono Biliūno vardo konkurso „Geros novelės 2025“, kurio sumanytojas – Gintaras Šurkus, vaisius. Kaip sakė pats G. Šurkus, tai erdvė naujiems balsams, istorijoms ir literatūros meistrystei atskleisti.

Šiomet konkursui buvo pateikta per 100 novelių iš įvairių Lietuvos ir pasaulio kampelių. Novelės į konkurso komisijos rankas ke-

liavo ir iš Hamburgo, ir iš Zarasų, kitų didesnių ar mažesnių miestelių. Į šią knygėlę sutalpinta trylika komisijos (pirmininkas rašytojas Gediminas Jankus) atrinktų geriausių novelių, dar keletą pridėjo ir konkurso organizatoriai. Konkurso iniciatoriaus teigimu, įdomu tai, jog šio konkurso metu nemažai autorių apskritai parašė po pirmąją savo novelę, ir tai padarė vien tik dėl to, jog konkurse galėjo dalyvauti visi. Anot komisijos narės, Aly-

taus apskrities literatų klubo „Tėkmė“ pirmininkės Reginos Rasimienės, savo noveles konkursui teikė įvairaus amžiaus, skirtingų profesijų autoriai. Pasak R. Rasimienės, vieni rašė pirmą kartą, kiti jau „kažkelintą“, bet visiems jiems tai puikiai pavyko.

Autorių talentu valdyti gimtąjį žodį, kurti turėjo galimybę įsitikinti ir susirinkusieji, mat vakaro metu savo kūrybą pristatė: konkurso laureatas Vytautas Balsys,

Konkurso „Geros novelės“ organizatorius G. Šurkus ir prizininkai M. Lideikis (III vieta), R. Zabulionis (II vieta) bei V. Balsys (I vieta).

Romaldas Zabulionis (II vieta), Mantas Lideikis (III vieta), Daiva Zabulionytė, Alberto Sereikos novelė skaitė Alytaus miesto teatro aktorius Eugenijus Rakauskas, savo eilėmis džiugino literatų klubo „Tėkmė“ narė Ona Baltrukevičienė, o literatūrinį vakarą gražiai papildė dainuojamosios poezijos atlikėjas Nerijus Čekavičius.

Beje, garbingą antrą vietą konkurse užėmęs R. Zabulionis yra mūsų kraštiečių. Kaip pristatydamas autorių sakė bibliotekos metodininkė Dalia Brėdelienė, Romaldas Zabulionis – talentingas kūrėjas, išleidęs ne vieną romaną, apsakymų, novelių ir poezijos rinkinį. Jo proza išsiskiria ypatingu gamtos pajautimu, iš kurio gimsta atidumo

ir paprastumo kupinos istorijos. Neatsiejama jo tapatybės dalis yra meilė gamtai, medžiams ir žemei, o jo ažuolų apsupta sodyba yra įsikūrusi ant Prienų ir Alytaus rajono ribos, tad lapkričio 6-osios vakaras iš tiesų simboliškai sujungė Alytaus ir Prienų kraštų žmones...

Šių metų konkurso rezultatas jau pristatytas skaitytojams, tačiau kūrėjus, neabejings gimtajam žodžiui, organizatoriai jau kviečia dalyvauti ir 2026 metų „Geros novelės“ konkurse. Tiesa, yra viena sąlyga – novelės negali būti jau publikuotos ar dalyvavusios kituose konkursuose. Daugiau informacijos: <https://geranovele.lt/>

Rimantė Jančauskaitė

Aktuali informacija

PR Caritas kviečia suskubti registruotis į nemokamas advokatų konsultacijas

Caritas kviečia suskubti registruotis į nemokamas advokatų ir jų padėjėjų teisinės konsultacijos visoje Lietuvoje, kurias prieš svarbiausias metų šventes nepasiturintiems dovanos daugiau kaip 200 advokatų ir jų padėjėjų.

10-oji Lietuvos Advokatūros ir Carito nemokamų teisinių konsultacijų akcija šiemet tęsis dvi savaites – nuo lapkričio 20 dienos iki gruodžio 3 dienos, tačiau išankstinė registracija į dovanojamas teisinės konsultacijas – būtina ir jau vyksta visuose Caritas centruose.

Teisinė pagalba nepasiturintiems jau 10 kartą taps ne tik kasmetinė švenčių dovana, bet ir tikru teisingumo tiltu tarp teisės profesionalų ir pažeidžiamų žmonių, kuriems būtina teisinė konsultacija. Nuo 2015-ųjų advokatai ir jų padėjėjai dovanuoja tūkstančius konsultacijų – nuo skyrybų ir skolų iki paveldėjimo bei vaikų teisių klausimų.

„Per dešimt metų ši akcija ne tik suteikė žinių, bet ir parodė, kad teisė gali būti žmogiškumo ir gyvenimo vilties įrankis. Savanorystė konsultuojant žmones, kurie neišgali susimokėti už teisinę pagalbą, augina advokatų bendruomenę ir skatina dailintis savo žiniomis bei patirtimi. Šiemet norinčiųjų prisijungti yra daugiau nei bet kada, o tai reiškia, kad solidarumas tampa mūsų profesijos šerdimi, padedančia kurti visuomenę, kur niekas nėra paliktas vienas teisiniuose labirintuose“, – sako Advokatų tarybos pirmininkas **Mindaugas Kukaitis**.

Karitiečiai, įsisenėjusių ar tik kylančių problemų liudininkai, lydi žmones sunkiu jiems metu. Didelis džiaugsmas matyti, kaip atėjęs pasikonsultuoti sudėtingu klausimu, su vos keliais dokumentais, žmogus išsineša drąsos ir žinių, kurios gali tapti teigiamo gyvenimo pokyčio pradžia.

„Dešimtą kartą rengiama Advokatūros akcija – dovana ne tik gaunantiems Carito pagalbą, bet ir mums visiems: ji stiprina teisinį sąžiningumą ir mažina atskirtį, padėdama žmonėms išvengti skolų spąstų ar išnaudojimo pasekmių. Dėkojame advokatams už jų laiką ir širdį – tai tikras socialinės atsakomybės pavyzdys, kuris primena: prieš priimant sprendimus, geriau pasitarti, nei vėliau kovoti su pasekmėmis“, – sako Lietuvos Carito generalinė sekretorė **Milė Žičkutė-Lindžienė**.

Kartais žmonės ateina tik pasitarti, o išsineša tikėjimą, kad jų balsas svarbus. „Kai žmogus išgirstamas ir sulaukia profesionalaus patarimo, keičiasi ne tik jo teisinė situacija – keičiasi ir jis pats. Taigi ši akcija mums visiems primena, kad už kiekvieno klausimo slypi gyvas žmogus, kuriam reikia ne tik atsakymo, bet ir supratimo“, – įsitikinusi **M. Žičkutė-Lindžienė**.

10-osios Lietuvos advokatūros ir Carito akcijos metu neatlygintinai teisinę pagalbą teiks daugiau kaip 200 advokatų ir jų padėjėjų iš visos Lietuvos – ir didmiesčiuose, ir regionuose. Konsultacijos vyks gyvai arba nuotoliu, užtikrinant pagalbą net atokiausiai gyvenantiems.

Ypatingas dėmesys bus skiriamas patiriantiems finansinių sunkumų, šeimoms, smurto, išnaudojimo aukoms, vienišioms tėvams, vyresnio amžiaus žmonėms.

Registracija ir kontaktai

Registruotis į nemokamas teisinės konsultacijas kviečiame skambinant į Caritas centrą pagal gyvenamąją vietą:

Kaišiadorių vyskupijos Caritas (apima Kaišiadorių, Birštono, Elektrėnų, Molėtų, Širvintų savivaldybes), Gražina Cvilikienė, tel. 0 612 5 9170.

Vilkaviškio vyskupijos Caritas (apima Alytaus, Lazdijų, Marijampolės, Prienų, Šakių, Vilkaviškio rajonus), Giedrė Volff, tel. 0 649 14 402.

Lietuvos Caritas – bendra informacija registracijos klausimais – Ona Radzevičiūtė, tel. 0 674 66 042, el. p. caritas@caritas.lt

Papildoma informacija: Lietuvos advokatūra, tel. 0 5 262 4546, el. p. la@advokatura.lt

PR Aplinkos ministerija: ką svarbu žinoti apie neprižiūrimas kapavietes

Pastaruoju metu viešojoje erdvėje kilus diskusijoms apie neprižiūrimas kapavietes, Aplinkos ministerija paaiškina, kaip reglamentuojamas kapaviečių tvarkymas ir kokios pasekmės gali grėsti už jų nepriežiūrą.

Vyriausybės patvirtintose Kapinių tvarkymo taisyklėse nurodyta, kad neprižiūrima kapavietė – tai tokia kapavietė, kuri ne trumpiau kaip dvejus metus netvarkyta ir šių taisyklių nustatyta tvarka pripažinta neprižiūrima. Jeigu kapavietė, išskyrus kapavietes, įrašytas į Kultūros vertybių registrą, neprižiūrima ilgiau kaip metus, kapinių prižiūrėtojas raštu išpėja už jos priežiūrą atsakingą asmenį, kad būtina ją sutvarkyti, ir nurodo kapavietės nesutvarkymo pasekmes.

Anot šių taisyklių, už kapavietės priežiūrą paprastai atsakingas laidojantis asmuo, kurio duomenis kapinių prižiūrėtojas įrašo laidojimų ir kapaviečių statinių registravimo žurnale. Jeigu kontaktiniai duomenys nėra pateikiami, kapinių prižiūrėtojai kartais išpėja artimuosius apie netvarkomą kapavietę palikdami pranešimą.

Nedelsiant po išpėjimo kapavietę sutvarkius, jokių tolesnių pasekmių nebūna, tačiau jeigu per metus nuo išpėjimo įteikimo dienos kapavietė vis dar nesutvarkoma, kapinių prižiūrėtojas per 5 darbo dienas raštu informuoja savivaldybės vykdomąją instituciją apie galbūt neprižiūrimą kapavietę. Savivaldybės vykdomoji institucija gautus duomenis apie galbūt neprižiūrimą kapavietę per 5 darbo

dienas paskelbia savivaldybės interneto svetainėje.

Faktines aplinkybes tikrina, kapavietės priežiūrą vertina ir sprendimą dėl kapavietės pripažinimo neprižiūrima priima savivaldybės vykdomosios institucijos sudaryta komisija. Šis sprendimas priimamas ne anksčiau kaip po 2 metų ir ne vėliau kaip po 3 metų nuo duomenų apie galbūt neprižiūrimą kapavietę paskelbimo savivaldybės interneto svetainėje dienos. Komisija per tą laikotarpį apžiūri kapavietę ne rečiau kaip 3 kartus per metus, bet ne dažniau kaip kas 3 mėnesius.

Pripažintų neprižiūrimomis kapaviečių duomenys ir sprendimo dėl jų pripažinimo neprižiūrimomis priėmimo datą per 3 darbo dienas nuo komisijos sprendimo priėmimo pateikiami kapinių prižiūrėtojui ir paskelbiami savivaldybės interneto svetainėje, nurodant duomenų paskelbimo datą.

Tuomet asmenys, pageidaujantys prižiūrėti neprižiūrimą kapavietę, per 20 darbo dienų nuo sprendimo dėl kapavietės pripažinimo neprižiūrima paskelbimo interneto svetainėje raštu gali kreiptis į savivaldybės vykdomąją instituciją ar jos įgaliotą asmenį, nurodant pageidaujamos prižiūrėti neprižiūrimos

kapavietės duomenis.

Sprendimas dėl tokios kapavietės priežiūros priimamas teikiant pirmenybę kapavietėje palaidotų asmenų giminaičiams ar tose kapinėse, kurioje yra kapavietė, palaidotų asmenų giminaičiams, per 20 darbo dienų nuo kreipimosi pateikimo termino pabaigos. Jeigu prašymų prižiūrėti kapavietę per numatytą terminą negauta, sprendimas dėl šios kapavietės priežiūros priimamas per 20 darbo dienų po to, kai toks prašymas gaunamas.

Leidimas laidoti neprižiūrimoje kapavietėje išduodamas, jeigu pagal Kapinių tvarkymo taisyklės joje galima laidoti, ir praėjo ne mažiau kaip 25 metai nuo kapo ramybės laikotarpio pabaigos, t. y. ne mažiau kaip po 50 metų po palaidojimo tame kape. Neprižiūrimoje kapavietėje laidojant ir ją prižiūrint, turi būti išsaugotas kapo paminklas, jeigu jis yra, ir jame esantys įrašai apie kapavietėje palaidotus asmenis.

Savivaldybės taryba gali patvirtinti detalesnę nei nustatyta šiose taisyklėse kapaviečių priežiūros tvarką.

PR 86 proc. lietuvių neturi testamentu. Stabdo baimė kalbėti apie mirtį ar klaidingi įsitikinimai?

Beveik 9 iš 10 lietuvių nėra sudarę testamentu, rodo advokatų kontoros COBALT užsakymu tyrimų bendrovės „Spinter tyrimai“ atlikta reprezentatyvi šalies gyventojų apklausa. Tai gali lemti žinių apie dokumento svarbą stoka, tačiau dažniausiai priežastys – emocinės.

Sudariusiųjų testamentą lietuvių – vos 11 proc., rodo apklausa. 16 proc. nepasirūpinusių šiuo dokumentu planuoja jį sudaryti, 34 proc. konkrečių planų neturi, nors mano, kad reikėtų, o dar 36 proc. ne tik neturi testamentu, bet ir nemano, jog jis reikalingas.

Visgi testamentas – tai faktiškai vienintelis instrumentas, kuriuo galima planuoti, kam atiteks turtas, todėl nereikėtų jo nuvertinti, sako advokatė **Renata CIBULSKIENĖ**, COBALT vadovaujanti teisininkė:

„Šis dokumentas suteikia galimybę asmeniui savo nuožiūra pasirinkti įpėdinius ir paskirstyti jiems po savo mirties liekaną palikimą. Asmuo gali norėti išreikšti savo valią, kaip turėtų būti valdomas jo turtas, nuspręsti, kam jį palikti, nustatyti paveldimo turto dalis, tenkančias kiekvienam iš įpėdinių. Jei mirusysis nesudarė testamentu, tuomet jo turtines teises, pareigas, kai kurias asmenines neturtines teises paveldės jo įpėdiniai pagal įstatymą – pirmiausia vaikai ir sutuoktinis. Tačiau, jei žmogus nori paskirstyti turtą kitaip, pavyzdžiui, dalį ar visą turtą palikti partneriui, to be testamentu padaryti nepavyks. Mat partneris, skirtingai nuo sutuoktinio, pagal įstatymą nepaveldi.“

Paveldima yra pagal įstatymą ir pagal testamentą. Jei mirusysis buvo sudaręs testamentą ir nusprendė, kam po mirties atiteks teisė disponuoti jo turtu, tai pagal įstatymą bus paveldima tik ta dalis, kuri nebuvo paskirstyta testamentu, pažymi advokatė.

Susirūpinti ne tik artėjant pensijai

Sudarę testamentą dažniau nurodo 56 m. ir vyresni, aukščiausio išsimokslinimo tyrimo dalyviai. Visgi, anot advokatės, nereikėtų manyti, kad egzistuoja kokia nors amžiaus riba ar gyvenimo etapas, kuriam atėjus reikėtų susimąstyti apie testamentą.

„Testamentas turėtų būti siejamas ne su amžiumi – juk miršta ir jauni žmonės. Reikėtų daugiau galvoti apie tai, ar asmuo nori išreikšti savo valią dėl turto valdymo po jo mirties bei įvairių sąlygų. Paprastai tai būna pageidavimai dėl palikėjo laidojimo, dėl kūno po mirties perdavimo mokslo tikslams, dėl nepilnamečio vaiko globėjų asmeniui mirus ir kita“, – sako **R. Cibulskienė**.

Tie asmenys, kurie turi daugiau turto, ypač tokio, kurio valdymas reikalauja tam tikrų žinių, pavyzdžiui, turi verslą, vertybinius popierius, testamentu gali norėti palikti instrukcijas, kaip tokį turtą valdyti, teigia advokatė:

„Testamente galima numatyti, kad paveldėta turtą valdytų ne pats įpėdinis, o testatoriaus paskirtas žmogus patikėjimo teise. Taip pat šiuo dokumentu galima palikti įpėdiniui bendrovės akcijas, bet kartu nurodyti, kad jis kelerius metus turi laikytis akcininkų sutarties.“

Valią galima keisti

Jei testamentu turinys nėra sudėtingas – be eilės sąlygų ir nurodymų, dokumento sudarymas yra greitas ir paprastas procesas, sako COBALT advokatė.

Be to, asmuo turi teisę sudaryti testamentą bet kada pakeisti, papildyti ar panaikinti sudarydamas naują dokumentą

Renata Cibulskienė ir Lina Bagdonavičienė.

arba jo nesudarydamas panaikinti padavęs pareiškimą.

„Pagal bendrą taisyklę – galioja vėliausiai sudarytas testamentas“, – sako **R. Cibulskienė**.

Vengia susitaikyti su laikinumu

Vis dėlto žmonės dažnai linkę atidėti testamentu sudarymą, nes mirties tema jiems kelia diskomfortą, teigia psichologė-psichoterapeutė **Lina BAGDONAVIČIENĖ**:

„Įvairiose šalyse atlikti tyrimai rodo, kad net ir suprasdami testamentu svarbą, žmonės yra linkę atidėti sprendimą – lietuviai ne vieninteliai. Atidėiodami ar neigdami dokumentu sudarymą svarbą išvengiame nemalonių emocijų – minčių apie mirtį, pažeidžiamumo ir suvokimo, kad ne viską gyvenime galime kontroliuoti.“

Į testamentą vertėtų žiūrėti ne tik kaip į formalų teisinį veiksma, bet ir kaip į sąmoningo rūpinimosi savimi bei artimaisiais procesą, rekomenduoja psichologė-psichoterapeutė.

Reprezentatyvų gyventojų nuomonės tyrimą apie tai, kiek Lietuvoje gyvenančių žmonių yra sudarę testamentą, COBALT užsakymu atliko bendrovė „Spinter tyrimai“, 2025 metų rugsėjį apklaususi 1017 Lietuvos gyventojų nuo 18 iki 75 metų.

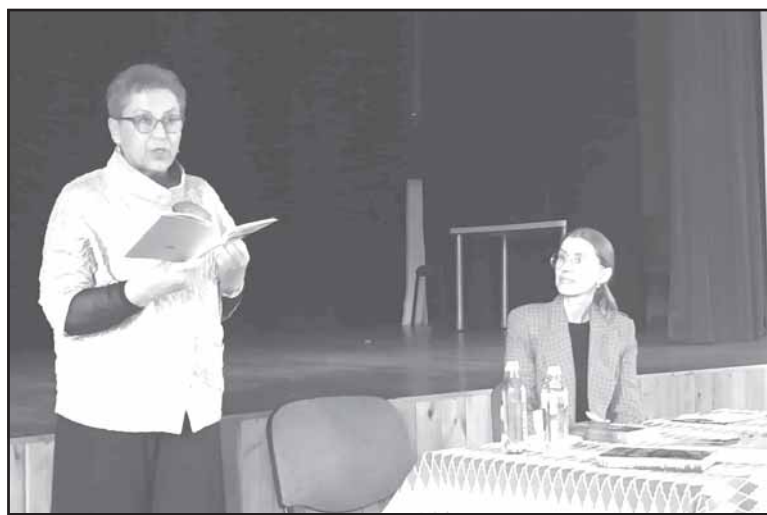
Kultūra

Kūryba, meilė savo kraštui Veiveriuose branginama

Lapkričio 7 dieną Veiverių Šaulių namuose vyko jaukus ir prasmingas vakaras – rašytojos Aldonos RUSECKAITĖS naujausios knygos „Vienatybė“ pristatymas bei tautodailininkės Jūratės Mioldažienės parodos „Vytnių juostų vieno rašto Giminės medis“ atidarymas.

Vakaro metu rašytoja Aldona Ruseckaitė pasakojo apie knygos atsiradimo istoriją, jos pagrindinę heroję – Oną Pleirytę-Puidienę-Vaidilutę. Autorė atskleidė sudėtingą ir dramatišką moters gyvenimo kelią: jautriai išgyventą motinystę, nelengvus santykius su vyru, septynerius metus praleistus Rusijoje bei besąlygišką meilę Lietuvai. Visa tai susipina knygos puslapiuose – stiprios ir dvasios nepalaužtos moters portrete.

Susirinkusieji įdėmiai klausėsi rašytojos pasakojimo ir negalėjo atsistebėti herojės stiprybe bei gy-

venimo kelio vingiais.

Antroje renginio dalyje savo kūrybą pristatė tautodailininkė Jūratė Mioldažienė, atidarydama parodą „Vytnių juostų vieno rašto Giminės medis“. Menininkė pasidalijo mintimis apie kūrybos įkvėpimą ir ryšį su gimtuoju kraštu „Man šis kraštas – Veiveriai – yra svarbus. Todėl ir į juostas įaudžiau

savo širdies siūlus. Sukūriau unikalų Giminės raštą“, – sakė Jūratė Mioldažienė. Parodos lankytojai žavėjosi autorės kruopštumu, kūrybiškumu ir talentu. Vakaro atmosferą dar labiau sustiprino kanklių muzika – skambėjo Jūratės Mioldažienės ir Zitos Poškienės atliekami kūrinių, suteikę renginiui jaukumo.

Šis vakaras – gražus įrodymas, kad kūryba, meilė savo kraštui Veiveriuose yra branginama.

Renginys organizuotas įgyvendinant projektą „Gurmanų restoranas. Dienos pietūs: Šviežia knyga“ (VI). Projektą finansuoja Lietuvos kultūros taryba ir Prienų rajono savivaldybė.

Prienų Justino Marcinkevičiaus viešosios bibliotekos informacija

Jaučiuosi grįžus namo...

Šiomet Stakliškės mini ypatingą sukaktį – miestelio vardo paminėjimo 650 metų jubiliejų. Tai graži proga džiaugtis šio krašto žmonėmis, tradicijomis ir bendryste. Šventiniai metai kupini įvairių renginių, o lapkričio 7-osios popietę Stakliškių bibliotekoje susirinko gausus būrys stakliškiečių ir svečių – čia vyko medikės, rašytojos, audėjos Anelės TULEVIČIŪTĖS-ZURLIENĖS naujos knygos „Minties takeliai“ pristatymas.

Autorę kalbino jos jaunystės laikų draugė, bendražygė ir bendramintė mokytoja Onutė Andrulevičienė, priminusi ir šio krašto legendą apie Stakliškių vardo kilmę. Pasak pasakojimo, kunigaikščio Palemono sūnus, atradęs nepaprasto grožio vietą, čia įkūrė gyvenvietę ir pradėjo dirbdinti ypatingas stakles – vos moteriai įlipus į jas, jos pačios pradėdavo austi nuostabaus grožio audinius. Iš tų stebuklingų staklių gimė ir Stakliškių vardas, o darbuotojai bei kūrybos genas, regis, iki šiol gyvas kiekviename šio krašto žmoguje.

Tai patvirtina ir daugelį kartų Stakliškėse viešėjusi Anelė Zurlienė, kurios audžiamos juostos –

ne tik tautinio paveldo tąsa, bet ir kūrybos bei dvasios išraiška. Kiekvienoje jų – nepakartojamas raštas, spalvų dermė ir žodžiai, įauti tarsi malda: „Motinos malda pramuša dangų“, „Dainuok, širdie, gyvenimą“.

Renginio metu žiurovai žavėjosi autorės kūriniais – juostų grožiu, jų simbolika ir prasmėmis. Pokalbio metu mokytoja Onutė pateikė Anei daug įdomių klausimų: apie kūrybos motyvus, rašymo grįžimą po pertraukos, gyvenimo keliones ir įkvėpimo šaltinius. Rašytoja atvirai dalijosi mintimis apie savo gyvenimą, kūrybą, audimo ir žodžio dermę, apie tai, kaip spalvos ir raštai atspindi jos dvasinį pasaulį.

Švelniai ir jautriai nuskambėjo dukros Vilmos skaitomos mamos eilės. O autorė, cituodama mokytojos Danutės Zieniūtės žodžius – „Nepaslėpk savo talento už vaistų buteliukų lentynos“ – padėjo už įkvėpimą ir meilę knygai, lydinčią ją visą gyvenimą.

Šventinę nuotaiką sustiprino Stakliškių kultūros ir laisvalaikio centro vokalinis ansamblis „Svajna“ (vadovė Onutė Kamblevičienė), kurio atliekamos dainos apie gyvenimo džiaugsmą ir prasmę virpino susirinkusiųjų širdis. Renginį gražiai užbaigė visų bendrai sudainuota „Giminių daina“, sukūrusi ypatingą šilumos ir artumo atmosferą.

Renginio pabaigoje autorės ištartai žodžiai „Jaučiuosi grįžus namo“ tapo gražia šių metų Stakliškių jubiliejaus metafora – sugrįžimu prie šaknų, žmonių, kalbos ir kūrybos. Ir, rodos, šis susitikimas tikrai ne paskutinis.

Onutė Andrulevičienė, Danutė Potelienė Stakliškių biblioteka

Lapkričio 19 d. 18 val.
PRIENŲ KULTŪROS CENTRE

KOMPANIJA
ATM
KOMPANIJA

už
stiklinių
lietaus
grotų

**JUOZAS
ERLICKAS**

Dalyvauja: DAUMANTAS SLIPKUS
ZBIGNEVAS LEVICKIS

BILIJETAI:
• PRIENŲ KULTŪROS CENTRO kasoje
• Daugiau: www.atmkompanija.lt

bilietai.lt
PLG

PERKA

Nekilnojamas turtas

Nuolat perkame miškus ir žemės ūkio paskirties žemės sklypus visoje Lietuvoje. Sklypai gali būti išnuomoti, areštuoti ir kt. UAB „Agroland“.

Tel. +370 683 33 955.

KREKENAVOS
UAB „Krekenavos
agrofirma“

**PERKA
GALVIJUS**

KARVES, TELYČIAS, BULIUS
PAGAL SKERDENAS ARBA GYVŲ SVORĮ.
SVERIA, MOKA IŠ KARTO, PAIMA PATYS.

Tel.: +370 614 93124

Įvairios prekės

Perka šieno rulonus, traktorių MTZ, T-25, traktorinę priekabą 2PTS-4, šieno presą, mėšlo kratytuvą.

Tel. +370 630 93471.

Įmonė brangiai perka mišką visoje Lietuvoje, vertina nemokamai, rengia miškotvarkos projektus, atsiskaito iš karto, apmoka visas išlaidas.

Tel. 0 646 79 600.

PARDUODA

Kietas kuras

Parduoda pigiai žalias, sausas skaldytas malkas (skroblo, uosio, ąžuolo, beržo, alksnio). Pristatymas – nemokamas. Statybinių medieną, ilgis iki 8 metrų. Tel.: 0 614 98 516, 0 699 48 191.

Parduodame džiovintas, skaldytas beržo malkas. Tel. 0 614 97 744.

Parduodu sausas, kapotas malkas, laikomas po stogu, vežame ir mažais kiekiais. Išrašome sąskaitas.

Tel. 0 648 61 061.

Įvairios prekės

VISŲ RŪŠIŲ ŽALIUZĖS, ROLETAI, TINKLĖLIAI NUO VABZDŽIŲ. MONTUOJAME, GAMINAME, MONTUOJAME, REMONTUOJAME SENUS. TEL.: +370 686 95 441, +370 615 44 232.

PASLAUGOS

Pilnas pamatų įrengimas (nustumdymas, polių gręžimas, rostverkas, armatūros karkasai, apšiltinimas ir užpylimas). Tel. 0 620 85350.

VISI SANTECHNIKOS DARBAI: šildymo, vandentiekio, kanalizacijos, dujinių, vanduo-oras, kieto kuro katilinių įrengimas. Komplektuojame kompiuterinius medžiagas su nuolaidomis. Tel. 0 640 39 204.

Betonavimo, mūravimo ir griovimo darbai. Tvorų montavimas. Tel. 0 600 96 399.

DURYS – PER 3 DIENAS!

„ŽMONIŠKOMIS KAINOMIS“
Gaminu duris – ypatingai šiltas, saugias nuosaviems namams, ūkiniams pastatams ir rūsiams. Dirbame ir žiemos metu. Tel. 0 653 93 193.

SIENŲ ŠILTINIMAS
1m² kaina nuo 1,40 Eur užpildant oro tarpus
Tel. 0 675 7 73 23

ĮVAIRŪS

„Gyvenimo“ redakcijoje priimami skelbimai ir į Alytaus, Marijampolės ir Vilkaviškio miestų ir rajonų laikraščius.

Alytaus Naujienos Santaka Suvaikietis

Mero pusryčiai subūrė verslo bendruomenę dalykiniam pokalbiui

(Atkelta iš 1 p.)

Todėl, žinant verslininkų lūkesčius, Statybos ir ekonominės plėtros skyriaus vedėjas **Tomas Žvirblys** pakomentavo projektuojamo kelio Nr.130 Prienai – Kaunas sprendinius. Planuojama nutiesti 2+2 juostų kelią su jungiamaisiais keliais, penkiomis turbo žiedinėmis sankryžomis, dviem tuneliniais pravažiavimais, dviračių takais Prienų rajono teritorijoje. Deja, Savivaldybės atstovai negalėjo atsakyti į verslininkų klausimus, kada prasidės šio kelio tiesimo rangos darbai. Mero teigimu, tai bus brangus ir sudėtingas projektas, įgyvendinamas su verslo prisidėjimu, todėl derinimo terminai gali užsitęsti. A. Vaicekauskas vyli, kad vienas iš ilgiausiai lauktų projektų – kelio Kaunas – Prienai ruožo rekonstrukcija – nebus atidėliojama ir startuos dar 2027 metais.

Neapibrėžta situacija nėra naudinga nei savivaldai, nei gyventojams, nei verslui. Išlauže žuvininkystės verslą plėtojantis, prekiaujantis žuvimi ir jos gaminiams verslininkas teigė, kad tai stabdo jo verslo plėtrą, tenka atidėti sumanymą įkurti žuvies restoraną. Kitas verslininkas kėlė klausimą dėl galimybių jau dabar ieškoti galimybių apriboti greitį per Mačiūnus ir Čiudiškes vedančiame kelyje, įrengti gyvenvietės ribas nustatančius kelio ženklus, kadangi pradėjus pagrindinio kelio remontą, eisima jame pradėjus reguliuoti šviesoforu, aplinkkelyje keliskart

išaugs transporto srautai.

Savivaldybės Urbanistikos ir architektūros skyriaus vedėjas **Vaidas Mazuronis** verslininkams pateikė informaciją, susijusią su laisvais valstybinės žemės sklypais Prienų ir Jiezno miestuose, kurie yra suprojektuoti (ar projektuojami), įregistruoti Nekilnojamojo turto registre ir bus teikiami pirmumui viešajame aukcione. Nemažai sklypų įvairiose Jiezno miesto vietose skirti gyvenamųjų namų statybai, Prienuose patrauklūs sklypai įsikurti siūlomi N. Gyvenimo, Pakalnės gatvėse, o didžiausias iš jų – dviejų hektarų ploto – Pramonės gatvėje yra tinkamas pramonės veiklai ir sandėliavimui. Anot V. Mazuronio, sklypų kaina aukcionuose verslininkų neturėtų atgrasyti nuo dalyvavimo juose, nes išgytus sklypus leidžiama išsipirkti ir dalimis per tam tikrą laikotarpį.

Vicemeras **Deividas Dargužis** kvietė susidomėjusius verslininkus nepraleisti galimybių, kreiptis į Savivaldybę, išsakyti savo poreikius, pasidalinti sumanymais apie planuojamas investicijas, jo teigimu, Savivaldybė suinteresuota bendradarbiauti su verslu, todėl bus ieškoma abiem pusėms palankių sprendimų.

Nuo 2026 m. sausio 1 d. įsigalios nauja nekilnojamojo turto mokesčio sistema, kuri gali turėti reikšmingos įtakos ir verslo sprendimams, todėl meras A. Vaicekauskas prašė verslininkus išsakyti savo pastebėjimus dėl mokesčio tarifo nustatymo komerciniam nekilnojamojamam turtui Prienų rajono savivaldybės taryboje. Pasak mero, kadangi didėja turto mokesčio vertės, linkstama prie nuomonės tarifo, kuris šiuo metu siekia 0,8 proc., nedidinti, tačiau apleistam ir netvarkomam turtui

gali būti taikomas ir 5 proc. tarifas.

Naujasis Kauno pramonės, prekybos ir amatų rūmų Prienų atstovybės vadovas **Vytautas Račickas** pasidalino atstovybės veiklos vizija, sakė siekiantis suvienyti smulkųjų ir vidutinį verslą, atkurti Verslo tarybą, suburti glaudžią bendruomenę, kurioje būtų aptariami ir sprendžiami verslui aktualūs klausimai, formuluojami pasiūlymai savivaldai. V. Račickas paragino verslininkus aktyviai įsitraukti į Kauno PPAR, regione jungiančių per 800 narių, veiklą, nes tai pakankamai stipri jėga, teikianti rekomendacijas valdžios atstovams.

Prienų rajono vietos veiklos grupės pirmininkas **Saulius Narūnas** ir Prienų miesto vietos veiklos grupės vadovas **Mindaugas Rukas** verslininkams papasakojo apie VVG paramos sritis, remiamas veiklas, pateikė pavyzdžių iš sėkmingai savivaldybėje įgyven-

dintų projektų, kvietė teikti idėjas būsimoms VVG strategijoms, o, turint verslo planų, atvykti gyvai pasikonsultuoti dėl paraiškos teikimo ir finansavimo galimybių.

Savivaldybės atstovai atsakė į verslininkų pateiktus klausimus, atsiliepdami į išsakytas pastabas, papasakojo, kokių veiksmų Savivaldybė imasi konkrečiose situacijose, esant nusiskundimams dėl karjerų veiklos, prastos vietinių kelių būklės.

Meras A. Vaicekauskas pasiūlydavo, kad verslo bendruomenė aktyvi, drąsiai dalijasi pasiūlymais ir prisideda prie pokyčių. Jis kvietė verslininkus gausiai dalyvauti ir gruodžio 14 dieną vykstančiame Mero padėkos verslui ir konkurso „Sukurta Prienų krašte“ nugalėtojų bei dalyvių apdovanojimų vakare.

Dalė Lazauskienė

Prienų kultūros ir laisvalaikio centre eksponuojama tarptautinė paroda

Daug dalykų gyvenime prasižėdėda nuo paprasto pasikalbėjimo, pasidalintos idėjos. Taip gimė ir lapkričio 11 dieną Prienų kultūros ir laisvalaikio centre pristatyta tarptautinė grafikos darbų paroda „Pasikalbėjimai“.

Ši paroda – tai bendras dviejų bičiulių, ilgamečių meno puoselėtojų, profesorių **Virgilijaus Trakimavičiaus** ir **Aleksander Olszewskio** kūrybinis projektas, sujungęs Europos menininkus. Per du Prienų kultūros ir laisvalaikio centro aukštus eksponuojamoje parodoje pristatomi Lenkijos, Čekijos, Vokietijos, Prancūzijos, Italijos, Lietuvos, Turkijos, Rumunijos, Serbijos, Slovėnijos ir kt. šalių menininkų darbai.

Kaip rašoma parodos pristatyme, kūriniuose, specialiai sukurtuose šiai parodai, atsiskleidžia menininkų unikali pasaulėžiūra ir meninis stilius. Visi darbai yra vienodo formato, todėl ekspozicija kuria harmoningą visumos išpūdį, tarsi tylų dialogą, jungiantį skir-

tingus kontekstus bei patirtis į vieną bendrą pasakojimą.

Anot parodos pristatymo vedėjos **Zitos Kuzminskienės**, Lietuvoje iš viso buvo pristatytos keturios „Pasikalbėjimų“ kūrybinio projekto parodos, trys iš jų buvo eksponuojamos ir Prienuose. Bendradarbiaujant su vienu iš parodos kuratorių – Virgilijumi Trakimavičiumi – Prienuose įgyvendinti ir kiti meniniai projektai, tad, kaip juokavo Z. Kuzminskienė, jis jau tapo Prienų kultūros ir laisvalaikio centro darbuotojų kolega.

kio centro darbuotojų kolega.

Už menininko kūrybinės iniciatyvas bei meninius projektus parodos pristatyme V. Trakimavičiui padėjo ir Prienų rajono savivaldybės vicemeras **Deividas Dargužis** ir **Laimutė Jančiukienė**, taip pat Tarybos narė, menininkė **Aušra Deltuvienė** bei Prienų kultūros ir laisvalaikio centro direktorė **Virgijūna Naudžiūtė**.

Parodą aplankyti galima darbo dienomis iki lapkričio 28 dienos.

Parengė Rimantė Jančauskaitė

Lapkričio 29 d. 14.00 val.
Prienų kultūros ir laisvalaikio centre

XVIII respublikinis senjorų liaudies dainų ir šokių kolektyvų konkursinis festivalis

REVUONA

Žiūrovams trankių šokių dovanos senjorų liaudies dainų ir šokių kolektyvai iš Vilniaus, Palangos, Marijampolės, Jurbarko, Utenos, Šakių, Ukmergės ir Prienų

Maloniai kviečiame
Renginys nemokamas

Organizatoriai: PRIENŲ RAJONO SAVIVALDYBĖ, Kultūros ir laisvalaikio centras
Informaciniai rėmėjai: Gyvenimas, Avitina.com, Prieškelis

Gyvenimas

REDAKCIJOS ADRESAS:
Kauno g. 19 A, LT - 59147 Prienai.
El.paštas: info@gyvenimas.info

Leidžia UAB „GYVENIMAS“ (SL 066).
Laikraštis įkurtas 1946 m. gruodžio 7 d.

Redaktorė Ramutė Šimukauskaitė

Redakcija: Redaktorė Ramutė Šimukauskaitė – VERSLAS, ŽEMĖS ŪKIS (0 319 60523, ramute@gyvenimas.info); SOCIALINĖS PROBLEMOS, ŠVIETIMAS, MEDICINA, TEISĖSAUGA, PASLAUGOS: Dalė Lazauskienė, redaktorės pavaduotoja (0 319 60014, dale@gyvenimas.info); APLINKOSAUGA, NEVYRIAUSYBINĖS ORGANIZACIJOS, KULTŪRA, SPORTAS: Rimantė Jančauskaitė, apžvalgininkė (0 319 60012, rimante@gyvenimas.info); KOREKTŪRA: Ona Ališauskienė (0 319 60015); BUHALTERIJA, SKELBIMAI: Ona Lodienė, Zina Lankevičienė (tel./faksas 0 319 60012, zina@gyvenimas.info); kompiuterininkai (maketas@gyvenimas.info). Mob. tel. 0 605 19 327.

Redakcijos nuomonė nebūtinai sutampa su laiškų autorių nuomonėmis. Už skelbimų turinį neatsakome.

Laikraštis išeina antradieniais ir penktadieniais. Ofsetinė spauda. Apimtis – 2 spaudos lankai. Indeksas 67283. Tiražas: antradieniais – 1250 egz., penktadieniais – 1550 egz. Rinko, maketavo UAB „Gyvenimas“.

MRF
MEDIJŲ RĖMIMO FONDAS

Laikraščio veiklą ir projektą „Gyvenimą kuriame patys“ iš dalies remia VŠĮ „Medijų rėmimo fondas“ (2025 m. bendrai skirta suma – 42368 Eur).

Spaudė UAB „Alytaus spaustuvė“, Seirijų g. 17, tel. (0 315) 73786.

ALYTAUS SPAUSTUVĖ

Internete skaitykite: www.gyvenimas.eu, www.facebook.com/laikrasticgyvenimas